

Er is weer een nieuw boek uit van Harry van der Zee. Het is een serieuze concurrent voor zijn vorige boek "Miasms in Labour", maar het is weer vooral een geweldige hoeveelheid nieuwe informatie, opgesierd met zo mogelijk nog meer casuïstiek. Als kinderarts leerde je altijd de gehele zwangerschap uit te vragen, niet alleen de bijzonderheden rondom de foetus, maar ook de eventuele ziektes en gevoelens van de zwangere. Natuurlijk zat dit zo in mijn systeem gebakken, dat ik als homeopaat het gewoon maar doorzette. Na Harry's eerste boek wist ik waarom ik dat altijd zo consequent deed: al die gegevens blijken ineens nuttig te zijn.

De titel is zeer breed gekozen: Homeopathy for Birth Trauma. Daarmee gaat Harry ervan uit dat iedere geboorte een trauma op zich is. Voor het kind wat door een nauwe opening zijn uitweg moet vinden en voor de moeder die met een oergeweld die opening moet maken. Voor vele moeders kan dit zekere een trauma zijn, voor sommige kinderen ook. Toch is wat bij mij op het netvlies staat het moment na de geboorte er een van rust. Door mijn plek in het "neonaten uitrukteam", wat inhield, dat wij bij alle risicobevallingen als kinderarts aanwezig moesten zijn, heb ik héél veel bevallingen gezien. Waar ik dan als toeschouwer stond en voelde dat moeder natuur het goed deed, en meestal gíng het ook goed. Zodat de baby totaal ontspannen op de buik of borst van de moeder werd gelegd en in volledige harmonie met elkaar gedurende die eerste wereldse minuten elkaar leken te zeggen: wij horen en blijven bij elkaar. Maar dit boek vertelt over de conceptie tot bevalling, waar het níet zo vloeiend, niet zo harmonieus gaat.

Harry blijft mij verbazen. Het getuigt van een groot doorzettingsvermogen en een enorm inzicht in de ervaring van de vrouw rondom haar zwangerschap en bevalling om zo maar twee van deze boeken te schrijven. Maar vooral ook om het vertrouwen wat iedere zwangere cq.moeder hem geschonken heeft, over iets wat toch vaak alleen tussen vrouwen besproken wordt. Onwillekeurig denk je dan terug aan je eigen graviditeiten en de bijbehorende bevallingen. En het klopt, het klopt gewoon. Bijzonder! De meest opvallende stelling(=parel) vond ik wel de volgende: "the nature of a delivery is similar to the nature of the individual". Met name deze stelling herkende ik zelf bij mijn 3 kinderen, maar ook bij velen in mijn praktijk. Ik daag iedere moeder, die dit boekje ter hand neemt, uit deze stelling te bevestigen of te ontkrachten!

Het boek is een plaatje op zichzelf. De foto op de omslag is een intieme foto van een vrouw, met als je het beeld goed op je hebt laten inwerken, zeer subtiel verwerkt, een prachtige eyecatcher: **de parel**. Deze oesterschelp/parel speelt een rol het hele boek door. Zo is de oesterschelp aanvankelijk nog gesloten aan het begin van iedere anamnese, maar opent hij zich voor de analyse en toont je de parel. Zoals het ook hoort te gaan in ieders praktijk. De analyses zijn meestal kort, maar bondig mét de homeopathische "bewijsvoering". De opzet van de hoofdstukken is zeer chronologisch: van de conceptie t/m de geboorte en het kraambed. Maar er zijn ook veel extraatjes, zoals de liefde van de moeder, de borstvoeding, zelfs vaccinaties komen aan bod evenals de medicalisering van de voortplanting. Zeer volledig. Ieder hoofdstuk wordt met bijbehorende casuïstiek afgesloten door drie parels, waarmee Harry je de belangrijkste punten nog eens op een rijtje geeft. De casuïstiek is zeer divers, over de 4 dimensies verdeeld, waarin wij als homeopaten geïnteresseerd zijn: mentaal, emotioneel, lichamelijk en de huid.

Als toetje nog een samenvatting van de miasma's, beschreven in zijn vorige boek.

Al met al een pareltje, onmisbaar in de boekenkast, of liever nog op het bureau van iedere zichzelf respecterende homeopaat. Heel veel plezier met lezen.

Yvonne Pernet-de Ridder, kinderarts/homeopaat Son